

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 561/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. P., B., L. P., B., Ing. A. S., B., Ing. V. F., B., a Mgr. E. L., B., zastúpených advokátkou JUDr. A. A., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 210/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. P., L. P., Ing. A. S., Ing. V. F. a Mgr. E. L. **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2011 doručená sťažnosť Ing. V. P., B., L. P., B., Ing. A. S., B., Ing. V. F., B., a Mgr. E. L., B., zastúpených advokátkou JUDr. A. A., B. (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 210/2010.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľa uviedli:

„Sťažovatelia sú pôvodnými vlastníkami parcely č. 3345/2 o výmere 180 m² v katastrálnom území L., evidovanej na LV č. 1113. Túto v roku 1987 odpredali štátu kúpnu zmluvou, ktorú uzatvorili v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Štát túto parcelu neskôr prideliť súkromnej osobe.

Sťažovatelia v roku 1992 podali na súd návrh, ktorým sa domáhali vrátenia tejto nehnuteľnosti. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 23.06.2010, Č. k. 4C/144/1992 určil sťažovateľov za vlastníkov nehnuteľnosti v reštitučnom konaní. Dňa 09.07.2010 bolo súdu doručené odvolanie odporcov, následne na to súd zaslal sťažovateľom prípis zo dňa 28.07.2010, v ktorom ich vyzval na to, aby sa k odvolaniu vyjadrili. Sťažovatelia odoslali vyjadrenie k odvolaniu dňa 20.08.2010. To bol doteraz posledný právny úkon v tejto veci. ...

Dňa 20.07.2011 podali sťažovatelia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne JUDr. A. A. na Krajskom súde v Bratislave Žiadosť o právnu pomoc, v ktorej uviedli, že Okresný súd Bratislava IV, vo veci 4C/144/1992 o vrátenie pôdy, vedenej samosudkyňou JUDr. J. K., konal vo veci naposledy dňa 28.07.2010, kedy zaslal sťažovateľom spomínaný prípis. Dňa 20.08.2010 zaslali sťažovatelia na súd vyjadrenie k odvolaniu a ku dňu zaslania žiadosti to bol posledný úkon, ktorý bol v tejto veci vykonaný, to znamená súd absolútne nekonal takmer jeden rok.

Dňa 16.08.2011 bolo právnej zástupkyne sťažovateľov doručené vyjadrenie Krajského súdu v Bratislave ako reakcia na ich žiadosť, v ktorom podpredseda súdu skonštatoval, že ich sťažnosť bola dôvodná.

Podpredseda súdu informoval sťažovateľov o tom, že vec bola dňa 27.08.2010 na Krajskom súde pridelená senátu 14 Co a bola jej pridelená sp. zn. 14 Co 334/2010. Dňa 07.09.2010 bola vec opatrením predsedníčky súdu pridelená do súdneho oddelenia 2 Co, reálne tam bola pridelená dňa 09.09.2010. Predsedom senátu je JUDr. D. K. a v súčasnosti je vec vedená pod sp. zn. 2 Co 210/2010. ...

Z uvedeného vyplýva, že ku dnešnému dňu je to už jeden rok, odkedy je Krajský súd v Bratislave v tejto právnej veci nečinný, čo spôsobuje ďalšie prieťahy v konaní a zvyšovanie právnej neistoty oprávnených...

Sme si vedomí veľkej preťažnosti súdov, avšak máme zato, že za situácie, ak tomu nebráni žiadna zákonná prekážka, k neprimeraným prieťahom v konaní by dochádzať nemalo, pričom v tomto prípade súd nebol schopný vykonať akýkoľvek právny úkon už jeden rok.

Sťažovatelia teda majú zato, že ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu bolo porušené konaním, resp. nekonaním Krajského súdu v Bratislave, a to najmä tým, že za posledný rok, resp. od pridelenia právnej veci 2 Co 210/2010 senátu dňa 09.09.2010 vôbec nekonal.“

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo Ing. V. P..., L. P.,..., Ing. A. S.,..., Ing. V. F..., Mgr. E. L.,..., na spravodlivý súdny proces a právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48ods. 2 Ústavy SR činnosťou Krajského súdu v Bratislave v konaní pod sp. zn. 2 Co 210/2010 bolo porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Krajskému súdu v Bratislave vo veci 2 Co 210/2010 konať bez zbytočných prieťahov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľom primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000 € (slovom desaťtisíc eur), a to nasledovne: sťažovateľovi v 1. rade Ing. V. P.,... 20 % z celkovej sumy, t.j. 2.000,- €, sťažovateľke v 2. rade L. P.,... 20 % z celkovej sumy, t.j. 2.000,-€, sťažovateľke v 3. rade Ing. A. S.,... 20 % z celkovej sumy, t.j. 2.000,- €, sťažovateľovi v 4. rade Ing. V. F.,... 20 % z celkovej sumy, t.j. 2.000,- € a sťažovateľke v 5. rade Mgr. E. L.,... 20 % z celkovej sumy, t.j. 2.000,- €. Primerané finančné zadosťučinenie v celosti, teda v sume 10.000,- €, je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť bankovým prevodom na účet právnej zástupkyne sťažovateľov, JUDr. A. A.,... najneskôr do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Krajskému súdu v Bratislave zaplatiť trovy právneho zastúpenia advokátovi JUDr. A. A. vo výške 320,98 € (2 úkony po 126,33 €,

2 x režijný paušál po 7,41 €, 20 % DPH) na účet... do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 210/2010 došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02).

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie tiež do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 17/01, I. ÚS 42/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, II. ÚS 175/06).

Ústavný súd taktiež už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 56/08), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Sťažovatelia vymedzili úsek, v ktorom bol krajský súd nečinný na dobu od 9. septembra 2010 do podania sťažnosti ústavnému súdu 19. septembra 2011.

Dňa 20. júla 2011 podali na krajskom súde „žiadost' o právnu pomoc“. Krajský súd túto žiadost' vyhodnotil ako sťažnosť na priet'ahy v konaní a súčasne ju vyhodnotil ako dôvodnú. Následne na to krajský súd sám vykonal nápravu svojho postupu a po preskúmaní dôvodnosti odvolania (12. augusta 2011 sa ešte k veci vyjadrovali žalovaní) 11. októbra 2011 vo veci meritórne rozhodol.

Z uvedeného vyplýva, že konanie pred krajským súdom v napadnutom období do jej meritórneho rozhodnutia trvalo jeden rok.

S ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup krajského súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú (obdobne II. ÚS 482/2010).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2011